

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
† Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς
Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ

Ὕπχος ἡ Δι

Ἐθε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ὄνω)

Ἄπολυτίκον, Προεόρπιον.
Ὕχος δ'.
Καπεπλάγη Ἰωσὴφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ
Ἐδέμ, Εύτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς
Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης
γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐνῷ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ
οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἀδὰμ
τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν
πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα Πατρὶ... Τῆς Ἀγίας.
Ὕχος δ'.
Καπεπλάγη Ἰωσὴφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ
φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα
ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ
βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ως
βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα
καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ως θυσίαν ἄμωμον,
προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὕτης
πρεσβείαις, ως ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον, Προεόρπιον.

Ὕχος δ'.

Καπεπλάγη Ἰωσῆφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ
Ἐδέμ, Εύτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς
Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης
γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐνῷ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ
οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἄδαμ
τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν
πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ὕχος ἀ Δι

τοι μαζου Βηθλεέμ εμη η νοικται πα
σινη Εδεμ ευ τρε πι ζου Ε φρα θα ο τι
το ξυ λοντης ζωης εν τω σπηλαιω ε ξην
θη σεν εκ της Παρθε ε νου Παρα δεισος
και γαρη ε κει νης γαστηρ ε δειχθη νο

η τος εν ω το θει ον φυτον εξ ου φα
γον τες ζη η σο μεν ου χι δε ως ο Αδαμ
τε θνη ξο με θα Χρι στος γεν να ται την
πριν πε σου σαν α να στη σων ει κο ο να α
α

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
~Ηχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως εύφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον·
Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Γίός, ἐκ
Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων,
γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς
προμήτορος Εὔας· διὸ ὡς εὔεργέτῃ ἡμῶν, ἄσμα
προσάξωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
~Ηχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον
Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ύμνολογῶν ἀνεβόα·
Βλέπω σε γεγενημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν
τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς
τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι’ οἰκτον θείου ναοὺς
δεικνύοντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν ὁ Προεόρπιος.
‘Ωδὴ α’.
‘Ηχος πλ. β’.
‘Ο Είρμος.

Τυηθείσῃ τμῆται, πόντος Ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς δῆμος, ἀόπλοις γεγονώς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ὡδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, ἀστέρος προιλάμποντος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν,

ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρί, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν προόντα, ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ Ἀγγελοι, ως βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.
Ωδὴ α'. Ἡχος α'.
Ωδὴν ἐπινίκιον, ἀσωμεν πάντες.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἔορτάζομεν, ἥν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, δὲ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων ἀεί, Ἀναστασία, ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἀθλα τὰ στίγματα τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκοῦται δὲ ἀσαρκος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος, Μάγοι εὔτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἐπερος Κανῶν τῆς Ἀγίας.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοῖ.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“**Υ**μον ἀναπέμψωμεν Θεῷ τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, νήπιον ὃσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, Μάρτυς ἥξιώθης.

Δόξα...

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη Σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

“**Ω**φθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι’ εὔσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Κανὼν ὁ Προεόρπιος.

‘Ωδὴ γ'.

‘Ηχος πλ. β'.

‘Ο Είρμος.

Κύριος ὃν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας ἐαυτῷ ἥνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται. Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε. **Δίς**

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὡμότητι, τῶν Βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄφρων ἀνήρ, ἔφη· οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ, τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἐαυτὸν ἔξωπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἷμασιν.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

΄Ωδὴ γ'.

΅Ηχος α'.

Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΅Ενδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ
ἔωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγου, καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ
ὑποδείκνυσι, ἀστρολόγοις ἐμφανῶς, τοῦτον
πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΅Ιδε Ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως ἔλαμψεν
ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου, ἐν ταύτῃ
φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν
μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς,
θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στίχ. Λγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ϲτόμα θεολόγων ἥνοιξας, μέσον τοῦ
σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ
πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως, ἐντεῦθεν
γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, Μάρτυς
σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὗτος μόνος δὲ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ σοῦ Παρθένε,
σάρκα ὑπὲρ λόγου, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι
ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον
γενόμενον ληστῶν, δείξῃ ναὸν τοῦ θείου
Πνεύματος.

Ἐπερος Κανῶν τῆς Ἀγίας.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Ούρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφής Κύριος,
μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος,
ὅρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ¹
ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εύσεβεī παρρησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἡμβλυνας,
τὰ πεπυρωμένα, ρήμάτων βέλη σωτήριον, λόγον
πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείω πόθῳ τὰ
κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Δόξα...

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον, μόνῃ
τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει, ψυχὴν προσέδησα· τούτου
ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουσίως,
ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἥθους ἀπλότητι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ἄπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις
σαρκούμενον, δὲν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεὶς ἐν
τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον, τὸν προαιώνιον.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.
Ὕχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετήν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε, καὶ τοὺς ἵχωρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· δθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερροτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Προεόρπον.
Ὕχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυσπικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζομεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς οἱ Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἀδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, δν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Εἰτα ἀναγινώσκεται τὸ
Κοντάκιον τῆς Ἅγίας.
Ὕχος β'. Τὰ ὄντων ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψειν ὑπάρχοντες,
πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι,
τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας
χάριτος· Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεί, τῷ κόσμῳ
πηγάζεις τὰ ἰάματα.

‘Ο Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος
οὗσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς
πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν,
σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς τῇ ψυχῇ μου, καὶ
τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας κατασβέσασα·
τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν
πολυτρόπων ἔκάστοτε, ὃν περ κάγὼ
πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι
παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς
Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἄναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.

Καύθη Ἄναστασίη πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι
λαύρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος
Χρυσογόνου.

Στίχοι.

Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει,
Ο πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀγίας Μάρτυρος
Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχοι.

Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
Φύλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος
Ζωίλου.

Στίχοι.

Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωίλος,
Ζωὴν μένουσαν εῦρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ
Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Αἴρουσιν ἄνδρες Ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,
Τοὺς Δαυΐδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,

Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου δρόμον.

Tαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ὕχος ἡ Πα

Ωδὴ α' χ ^π
^π ^q Χρι στο ος γεν να ται δο ξα σα τε ^π
 Χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε ^π
 Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε ^Δ α σα
 τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η
 και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μη σα τε
 λα οι ο τι δε ε δο ο ξα ασται ^π ^q

Ωδὴ γ'. ^π Τω προ των αι ω νων ^π εκ Πα τρος
 γεν νη θεν τι αρ βε ευ στως Γι ω ^π και επ ε
 σχα των εκ Παρ θε νου ^Δ σαρ κω θεν τι α σπο
 ρως ^π Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π ο

ο α' χορός
 α νυ ψωσας το κε ρας η μων A

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Ωδὴ δ'. π^q Ραβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι και αν

θιος εξ αυ της Χριστε π^q εκ της Παρ θε νου α

νε βλαστη σας π^q εξ ο ορους ο αι νε τος

κατασκι ι ου δα σε ος π^q ηλ θεσαρκωθεις εξ

α πειρανδρου π^q ο α α υλος και Θε ος

 Δδο ξατη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε

Ωδὴ ε'. π^q Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

νης π^q Πατηρ οι κτιρμων Δτης με γαλης βου

λη ης σου τον Αγ γελον π^q ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π_q ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δ_ᾶ προς φως ο δη γη θεν τες
^π_q εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες ^Δ_ᾶ δο ξο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε ^π_q
 'Ωδή στ'. ^π_q Κπλαγχνων I ω ναν ^π_q εμ βρυ ον α πη
 με σεν ^π_q ε να λι ος θηρ ^Δ_օ οι οι ον ε
 δε ξα το ^π_q τη Παρ θε νω δε ^π_q ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π_q δι ε λη λυ
 θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π_q
 η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως ^π_q την
 τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον ^π_q

Ωδὴ ζ'. π
π οἱ Παὶ δεῖς εὐσε βεὶ α συντρα φεν τες

δυ υσ σε βους προσταγ μα τος κα τα φρο νη
σαν τες πι πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε
στω τες ε ψαλλον π ο των Πα τε ε ρων Θε
ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'. π
π οἱ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Δ
Δ θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο
λος π ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον π
ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους π ως

ου δε πυρτης Θε ο τη τος ^ᾳ_Δ Παρ θενουη ην
 υ πε ε δυ νη δυν ^π_ᾳ δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ^ᾳ_Δ ευ λο γει τωη κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^π_ᾳ και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω ω
 να α α ^ᾳ_Δ α ας ^π_ᾳ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς.

Τιμωτέρα πρώτου ἕχου.

Ὕχος ἡ^π Πα^ρ

Σπίχος α'. χ^M π^π Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

κυ υ ρι ον^π και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου Δ^Δ ε πι τω Θε ω τωσω τη ρι

μου Δ^Δ

Δ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ^Δ α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ^Δ την α δι α

φθορως Δ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν^π την ον τως

Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π^π

Σπίχος β'. χ̄ ^M π̄ τι ε πε βλε ψεν ε πι την
 τα πει νω σιν της δου λης αυτου ^{π̄} ι δου γαρ
 α πο του νυν ^{π̄} μα κα ρι ου σι με πασαι
 αι γε νε αι ^Δ Δ

Δ ^Π Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ Δ α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ Την α δι α
 φδορως ^Δ Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^{π̄} Την ον τως
 Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^{π̄}
 Σπίχος γ'. χ̄ ^M π̄ τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του ^π_q και το ε λε ος αυ
του ^χ_Δ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με
νοις αυ τον ^Δ_Δ

^π
^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ_Δ α
συ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ_Δ την α δι α
φθι ρως ^Δ_Δ Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^π_q την ον τως
Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π_q
Σπίχος δ^v. ^π_q Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του ^π_q δι ε σκορ πι σεν ^π_q υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Λ
 π
 Δ
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α
 φθιρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως
 Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π
 Σπίχος ε'. χ Μ Γ
 π Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους η πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων η και πλου τουν τας ε
 ξα πεστει λεν κε νους η
 η Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ η

και εν δο ζο τε ραν ασυγ κριτως των Σε ρα
 φειμ ^Mτην α δι α φθο ρως ^Pτην Θε ον Λο γον
 τε κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ
 νο μεν ^πτην

Σπίχος στ'. χ
 π ^q Άν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^πτην κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^ττω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
 ε ως αι ω νος ^τ

^M ^P
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^τ
 και εν δο ζο τε ραν ασυγ κριτως των Σε ρα

φειμ^Γτην α δι α φθορως^Γ Θε ον Λο γον
 τε κου σαν^Π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ
 νο μεν^Π^Π^Π^Π

Εἴτα ψάλλεται
 ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

χ^Π π^Π Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι
 ω τε ε ραν^Δ και εν δο ξο τε ε ραν^Γ των
 α νω στρα τευ μα α α των^Π
 π^Π Μυ στη ρι ον ξε νον^Π ο ρω ω και
 πα ρα δο ξον^Π ου ρα νον το Σπη λαι ον
 θρο νον^Δ Χε ρου βι κον την Παρ θε νον^Π την
 φα ατ νην χω ρι ι ον^Π εν^Π ω ω α νε

κλη̄ θη̄ ο α χωρη̄ τοc Χριστοc ο Θεo
οc ΔΔ ov α νυ μνουν τεc με γα α λυ u νo o
με ε Δ ε εν πq

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ὕχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἔκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρπιον.

Ὕχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις, τούς Ποιμένας δέ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὅμνον· σὺ γὰρ σαυτήν, ώς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ώς σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Σπίχους δὲ καὶ ψάλλομεν
Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Ὕχος πα

π Πασαπνο η αι νε σα ατωωτον Κυ ρι ον

αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων Δ αι

νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει

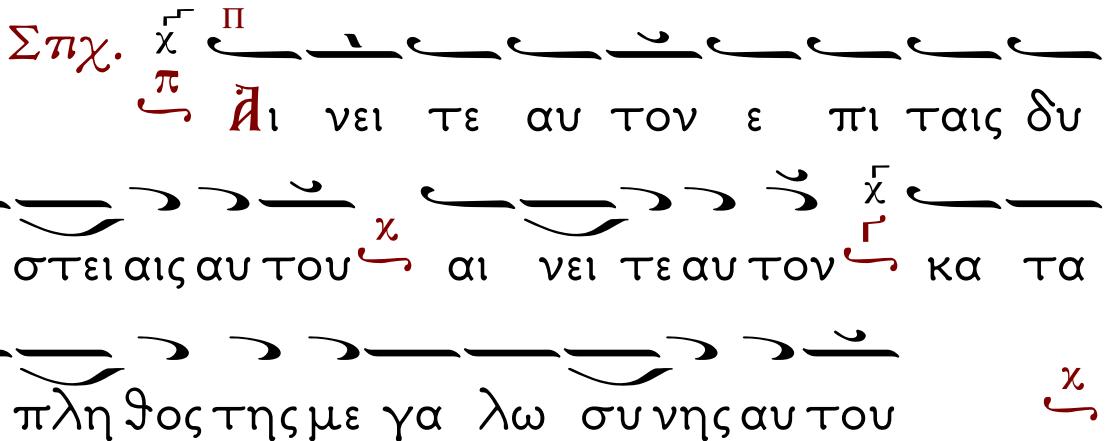
υ μνος τω Θεω

π Ηι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ

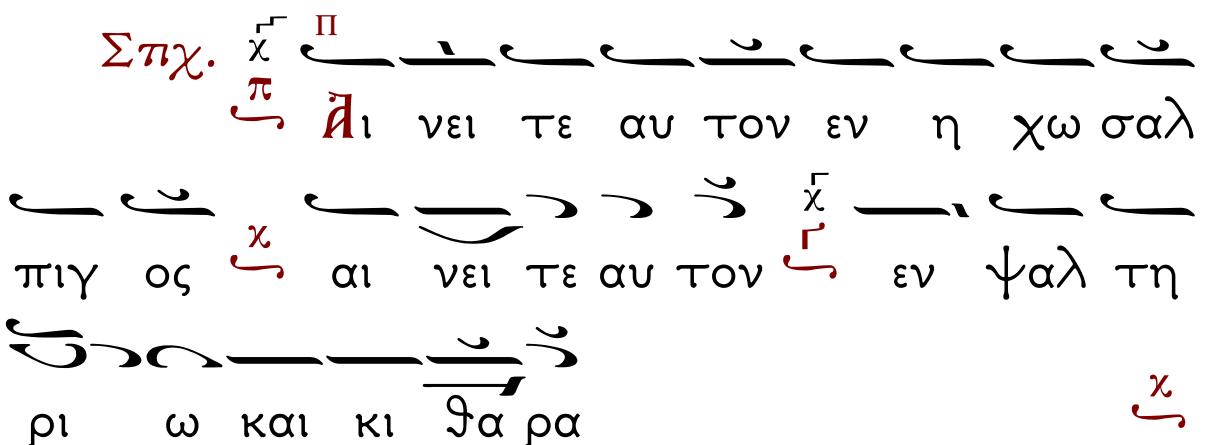
γε λοιαυτου αι νει ει τε αυ τον Δ πασαι αι δυ

να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θεω π

Εἰς τοὺς Αἴνους, Σπιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.
Ὕχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Σπιχ.
 Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 να στειαις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του

Νῦν αἱ παλαιαι διαλύονται ἐμφάσεις, ἔσχεν
 ἐν γαστρί· ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἔξ ὄρους
 ἀπετμήθη, καὶ ἡ ράβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ
 Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ
 ἐρούη, λαοὶ κράξωμεν· Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
 Χριστὸς παραγίνεται.

Σπιχ.
 Ηι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ ος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη
 ρι ω και κι θα ρα

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς
 ὁ τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ
 τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ

ἀναφής ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς δὲ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν, δέ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Σπχ.

Ἄι νει τε αὐ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω αι νει τε αὐ τον εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω

Ο τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον
 μαστίζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα,
 σαρκοῦται καὶ θηλάζει, καὶ παιδίον ὀρώμενος,
 φεύγει τὸν Ἡρώδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ
 Παρθένῳ, Μητρὶ ὄχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾶ,
 δὲ θεοπτικώτατος.

Σπχ.

Ἄι νει τε αὐ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις αι νει τε αὐ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον

Παιδίον ὁ προών, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων,
τίκτεται ἔκών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη· Ἄκούσατε
τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι, γνῶτε καὶ
ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ
ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἀπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ
ἀρχήν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δοξασπιδν.

Ἅγιος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Δόξα...

Ράβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἶα
ἀπειθής, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Γίῶ γὰρ
γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρον δίδωσιν, Ἔθνη καὶ
κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται
μιαιφόνε, βοῶν οὐ πείθῃ γάρ· Ο Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν ... Θεοποιόν.

Ἅγιος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Σκίρτησον Δαυΐδ· ἐξ ὁσφύος σου Χριστὸς
γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα, ἐκ
μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος, κατὰ
Βαλαὰμ ἐδεται Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαῖαν,
ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος
ἡ πάνσεπτος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἅγιος πλ. β'.

Ἐπιλογές παρὰ Διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ἅγιος πλ. πα

π Δοξασοι τωδει ξαντι το φως δοξα εν
υψι ιστοις Θεω Δικαι ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις εν δοκια π

π Υ μνου ου μεν σε εν λογου μεν σε χ

προσκυ νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχα

ρι στου ου με εν σοι Δι δι α την με γα α λην

σου δοξαν π

π Κυ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πατερ παντοκρατορ π Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ **σ** I η σου Χριστε ε και A
 γι ον Πνευμα π
^Π **κ** υ ρι ε ο Θε ος ^Δ **σ** ο α μνος του
 Θε ου ο γι ο ος του Πατρος ^Δ **σ** ο αι ρων την
 α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον
 η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο
 σμου π
^Π **π**ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ **σ** ο κα
 θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και ε
 λε η σον η μας π

^Π **ο** τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην π

π Καθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε δ και αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να Δ και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

π Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τηη με

ρα τα αυτη α να μαρ τητους φυ λα χθη

ναιη μας π

π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων Δ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην π
 π Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας Δ κα θα περηλ πι ι σα α μεν ε πισε π
 π Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο
 ον με τα δι και ω μα τα σου π
 π Κυ ρι ε κα τα φυ γη Δ ε γε νη η
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι α σαι την
 ψυχην μου Δ ο τι η μαρτονσοι π
 π Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον π δι δα

ο κ μ

ζο ον με ρτουποι ειν το θεληη μα α σου
π ο τι συ ει ο Θεος μου π

π Ο τι παρασοι πη γη λω ης η εν τω π

φω τισου ο ψομεθαφως π

π Πα ρατεινοντο ε λε ος σουουτοις γι

νωσκουσισε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ισχυρος π Α γι ος Α θανατος ε λε η
τρις π

σονημας

π Δο ζα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω π

Πνευματι π

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους

—→ → → → → → → →
 αι ω νας των αι ω νων α μην
 π ^π → → → → + → → → → →
 α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
 Άσματικόν.

χ ^π → → → + → → → → →
 π ^π α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος
 Δ ^Δ → → → + → → → → →
 Δ ^Δ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος
 Ω ^{Ω Δ Ω}
 Δ ^Δ → → → → + → → → → →
 Δ ^Δ α γι ος Α θα α α α να
 → → → → + → → → → →
 α α α α τος Δ ^Δ ε ε λε ε ε η η η σο
 → → → → →
 ον η η η μα α α ας
 π

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ^ι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας.

Ἡχος δ^ι.
 Την α θλη φο ο ρο ον του Χρι στου την
 πανενδόξον Α να στα σι 1 α ανοι πι στοι
 1 κε τευ σω μεν ο πως Χρι στος δε η σε σιν
 αυ της τει χι ση ται η μας ον περ ε πε πο
 θη σεν ως Νυμ φι ον ου ρα νι ον παν τα α
 πο πτυ σα σα προς την του του α πο λαυ σιν
 κατ α ο ρα των γαρ εχ θρων και ο ρα
 των με σι τις πε λει Κυ ρι ω ευ προ οσ δε
 κτο ο ος

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία.

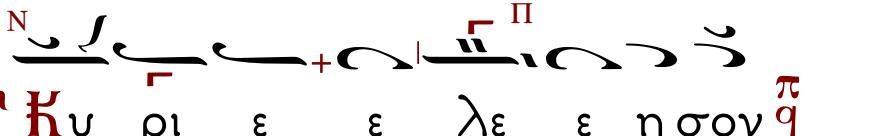
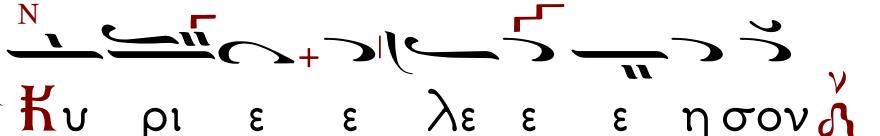
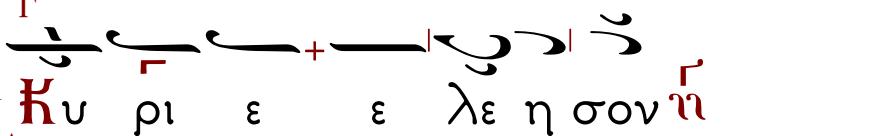
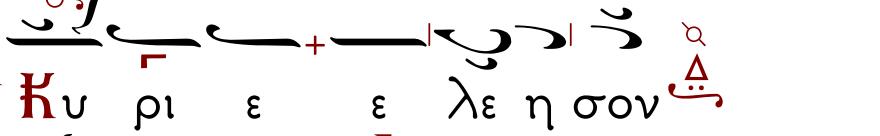
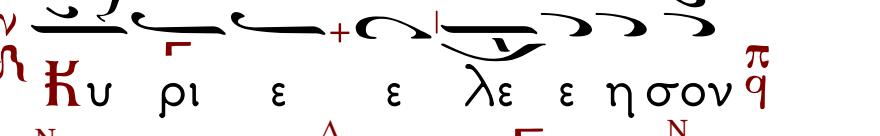
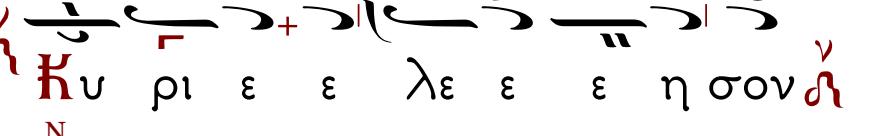
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

1. ρι ε ε λε ε η σον δι
δι Κυ ρι ε ε λε ε η σον δι
2. ρι ε ε λε ε ε η σον λ⁶
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ
3. ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^Ν
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
4. ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^Ω
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
5. ρι ε ε λε ε ε η σον λ⁶
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ
6. ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι^γ
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ.

1. ρι ε ε λε ε ε η η σον δι^γ
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λ⁶
δι Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λ
3. ρι ε ε λε η η σον Δ^Δ
δι Κυ ρι ε ε λε η η σον Δ

4. γ δικυριε ε ε ε λεη σοο ον ή
5. γ δικυριε ε ε λε ε ησον π
6. γ δικυριε ε ε λε ε ε ησον δι γ
7. γ δικυριε ε ε λεη σον ή
8. γ δικυριε ε ε λεη σον Δ
9. γ δικυριε ε ε λεη σον ή
10. γ δικυριε ε ε λε ε ησον π
11. γ δικυριε ε ε λε ε ε ησον δι γ
12. γ δικυριε δι

Ἄντιφωνον Α'.

Ἅγιος Δι

Ἄγιος Δι μη ην

Σπίχ. α' Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρίον καὶ πάντα τα τα εν τοις μου το

ο νοματο α γιον αυτου

Ἄγιας πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. β' Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρίον καὶ μη ε πιλανθανου πασας

τας αν τα πο δοσεις αυτου

Ἄγιας πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

Ἐ+τεροῦ τεροῦ τεροῦ

6

τεροῦ σωσονημας

Σπίχ. γ! χ^M Κυριος εν τω ουρανω

η τοι οι μασεν τον θρονον αυτου και η

βασιλεια αυτου παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

Ἐ+τεροῦ τεροῦ τεροῦ

6

τεροῦ σωσονημας

Σπίχ. δ! χ^M Ευλογει τε τον Κυριον παν

τατα εργα αυτου εν παντι τοπω

της δε σποτει αις αυτου

Δ

Ταις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

Ἐ+τεροῦ τεροῦ τεροῦ

6

τεροῦ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοῦ ο το οκου Σω
τερ σωσον η μα α ας
Αιπέφωνον β'.

μη η ην
Σπίχ. α' ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λωτω Θε ω μου ε ως υ παρχω
σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπίχ. β' Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^χ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας οι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ +

^Δ θον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν τα
 + τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςοι αλληλου ι α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Β Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν

Αγιι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλονταςοι αλληλου ι α

Δ Η ζα Πατρι και γι ω και Αγι

ω Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων α μην

Μ Δ
 Α 0 μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου Α α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Α σαρ κω θη η ναι
 Ζ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Α και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Α α τρε ε πτως ε
 Μ
 ναν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Μ
 ο Θε ος Α θα να α τω ω θανατον πα τη σας
 Χ
 Υ ει εις ων Ζ της Α γι ας Τρι α δος Α συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Α και τω Α
 Ζ
 γι ω Πνευματι 6 σωσον η μα α ας Α

Τὸ γένερον τῶν φωνῶν.

Ἅγιος Διόνυσος

πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι
ον και προ σε σχε ε μοι

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος Διόνυσος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας.

Την α θλη φο ο ρο ον του Χρι στου την
πανενδόξον Α να στα σι ι α ανοι πι στοι
ι κε τευ σω μεν ο πως Χρι στος δε η σε σιν
αυ της τει χι ση ται η μας ον περ ε πε πο
θη σεν ως Νυμ φι ον ου ρα νι ον παντα α
πο πτυ σα σα προς την του του πο λαυ σιν
κατ α ο ρα των γαρ εχ θρων και ο ρα

των Δ με σι τις πε λει Ku ρι ω ευ προ οσ δε
κτο ο ος Δ

Είσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χ Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω ω Δ
Γω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν Α γι
ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος Δ ψαλ λον
τας σοι αλ λη λου ι α Δ

Ἀπολυπίκιον, Προεόρπιον.

Ἄχος δι.

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ
Ἐδέμ, Εύτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς

Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ὕχος Δι

τοι μα ζου Βη θλε εμ η νοικται πα
σιν η Εδεμ⁶ ευ τρε πι ζου Ε φρα θα ο τι
το ξυ λοντης ζω ης^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην
θη σεν εκ της Παρθε ε νου⁶ Πα ρα δει σος
και γαρ η ε κει νης γαστηρ^Δ ε δει χθη νο
η τος^Δ εν ω το θει ον φυτον⁶ εξ ου φα
γον τες ζη η σο μεν^Δ ου χι δε ως ο Αδαμ
τε θη ξο με θα⁶ Χρι στος γεν να ται την

πριν πεσουσανα να στη σωνει κο ο να 6

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας.

Ἐχος ἐ Δι

ἌΤην α θλη φο ο ρο ον του Χρι στου την
πανενδόξον Α να στα σι ι α ανοι πι στοι
ι κε τευ σω μεν ο πως Χρι στος δε η σε σιν
αυ της τει χι ση ται η μας ον περ ε πε πο
θη σεν ως Νυμ φι ον ου ρα νι ον παντα α
πο πτυ σα σα προς την του του α πο λαυ σιν
κατ α ο ρα των γαρ εχ θρων και ο ρα
των με σι τις πε λει Κυ ρι ω ευ προ οσ δε
κτος

6

KONTAKION

Ὕχος Γα

Παρ θε νος ση η με ρον τον προ
αι ω νι ον Λοο ο γον εν Σπη λαι ω ε
ερχεται α πο τε κειν α πορ ρη η η τως
χορευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
σθι ει ει σα δο ο ξασον με τα Αγ γε
λων και των Ποι με ε ε νων βου λη θεν τα
ε πο φθη η ναι παι δι ον νε ον τον προ
αι ω νων Θε ο ο ο ον τον

τον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἴς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ

ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ὅχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἥμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἥμεν δεδουλωμένοι· "Οτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν δὲ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἄλληλούϊα. (γ') **Ἡχος δ'.**

Ὕπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ω ω ω ω ω ω π^q ω ω ω ω ω ω
 M ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω π^q νι 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 0 ov ζ ε ε ε ε ε
 ε ε ε δ^q ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε δ^q ε ε ε ε ε ε
 ε χ^q ε ε ε ε ε σται δι 1 1 και
 αι αι ο ο ο ο ος χ^q Αλ λη λου ου ου
 ου 1 1 1 α α α α α α α
 α π^q

ἌHχoς π̄ ḥ Πα

Ἄx π̄
ἌK ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ἄπ π̄
ἌK ρι ε ε ε λε η σον Ἀ

Ἄπ π̄
ἌK ρι ε ε ε λε η σον Ἀ

Ἄπ π̄
ἌCoiK ρι ε Ἀ

Ἄμ π̄
Ἄμ μη η η η η η ν ἔ

Ἄq K αι τω πνευ ματι ι ι ι ι σου Ἀ

Ἄπ π̄
ἌCoi οι οι οι οι οι K ρι ε Ἀ

Ἄπ π̄
ἌCoiK ρι ε Ἀ ε ε ε ε ε Ἀ

Ἄπ π̄
Ἄμ α μη ν Ἀ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ἅγιος πᾶς Πατέρεναρμόνιος

πάτερ εἰ εἰς αγίος πάτερ εἰ εἰς κυρ

ρι εἰ εἰς ιησοῦς χριστος εἰς δοξαν Θεού
πατρος α μην πάτερ εἰ εἰς δοξαν Θεού

Ἅγιος ἁγίος

χ ^B ει ει ει ει εις α α α α
 λ ει ει ει ει ει ει ει ει ει εις
 γι ι ι ος λ ει ει ει ει ει ει ει εις
 κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λ ι η σους
 χρι ιστος εις δο ο ο ζαν λ θε ου πατρος
 α α μην λ

Ἡχος π̄q Πα ^π
 π̄q Ἰ α α νες Α α α φες ^χ Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^χ Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα ^μ ^π Η μων ^π Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ^χ η τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^π Τα εν γνωω ω σει ^χ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ^π Τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^χ η τα κα τα νουν ^ζ και δι α ανοι οι αν ^Δ Τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον ^q ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π ^q

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἅγιος πάτερ Πατέρας

πρὸς Χριστὸν στέψετο φως τοῦ αἵληθον φωτὸν τοῦ ζόντον καὶ αγίαν αὐτὸν πάντα αὐτὸν πρωτόπιον ερχόμενον εἰς ιερωμένον κοσμονόμοντα σημειώθη τῷ θεῷ εφεντικού ματαῖς τὸ φῶς ωώς του οὐ πρόσωσι ω ω ποὺ οὐ οὐ σου ταῖνα εν αὐτῷ ψω ω με εἴδα φῶς τοῦ αὐτοῦ πρόσωσι ω σι ιτοντὸν καὶ κατε εὐθυς υπερονταῖς διαβηταῖς αβητηματαῖς αη

μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου [¶]πρε
σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
ου Μη η η τρος [¶]και πα αν τωων σου ου
των Α γι ω ω ωνα μην ^Δπ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἅγιος Δι^ό

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον εν ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες ε αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἅγιος Δι^ό μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^Δ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἅγιος Δί^θ

Ἄγιον μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

6

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Δ

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λιοντα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Δ

ᾧχος Βαρύς ϖ Zω z χ π α να γι ι α Δε
 εσποινα η υ πο την σκε ε επηνσου παντες η
π οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ζ
π προφθασον και λυτρωσε η μας η α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
π οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι η παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ζ Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα α κου σον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ε ε ^z

Θεοτοκία εἰς ἥχον Βαρύν.
Μή καταπτεύσεις με.

Ὕχος Βαρύς ω Ζω

Ἄε ^z ^x ^z ^J Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^r αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^r Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ρειν ου δυ
 να μαι ^{z'} θων δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
 ισκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε που
 ου προσφυ υ γω ο α α θλιος ^z παν το
 θεν πο λε μου ου με νος ^r και πα ρα μυ θι ι

κατάλληλον τὸ μέσον τοῦ περιπέτειας
ι αν ουκ εχω πληη ην σου ^z Δε ε σποι να του
κο ο οσμου ελ πις και προστα σι ι ατων πι
στων ^q μη μου πα ρι ι δης την δε ε η σι
ι ιν το οσυμ φε ε ρον ποι η η σον ^z

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.